

Publicerad 2016-10-19 17:23 av filosofÅsa

Levnadslängtan.

Jag har varit avundsjuk.

Jag har varit maktlös.

Jag har varit förtvivlad.

Jag har tvivlat.

Jag har känt var oro bo.

Jag har känt skam,

och skuld.

Jag har saknat.

Jag har vaknat till en mardröm

många morgnar.

Jag har somnat,

och hoppats på att aldrig mer

behöva vakna.

Jag har lidit lidandet till dess allra yttersta gräns.

Jag har längtat leva liv.

Igen.

Jag ville ha makten,

ta kontrollen

över att faktiskt få fortsätta andas

utan att behöva bli bestämd över.

Jag vet vem jag var som barn,

hur den lilla oförstörda flickan var.

Innan han satte sig där bredvid mig på bänken

och nyfiket lyssnade på vad jag hade att säga.

Den oförstörda jag tänker jag bli igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren filosofÅsa med Poeter.se id #46290 innehar upphovsrätten